ANUL XIII. — No. 1931. 4 PAGINI 3 LEI Joi 16 Ianuarie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60 Redacția și provincia 3.26.69.

Senzaționala ședință de aseară a Comitetului F. R. B.

Moți Spakow a fost suspendat pe un an. Șerbănescu și-a retras provocarea. „Olimpic Club", Axioti și Șerbănescu demisionează din F. R. B. S'a fixat adunarea generală

Ședința de aseară a comitetului «Federației române de box» a avut un aspect dramatic pe care nici o altă ședință nu l-a apropiat vreodată.

S'au profesat acuzări; s'au scrâșnit insulte; s'au luat sancțiuni; s'a bătut cu pumnul în masă; s'a vestit demisia unei grupări și aceia a doi boxeuri, din Federație; campionul național la toate categoriile, Moți Spakow a fost suspendat pe un an...

Iată o mulțime de detalii cari justifică titlul acestui reportaj și cari fac din ședința de aseară a «Comitetului

MOȚI SPAKOW

Federației române de box» o pată neagră, penibilă și descurajatoare...

Ora, destul de târzie, la care s'a sfârșit ședința, ne împiedică să comentăm amplu, cele ce s'au petrecut aseară. Spațiul, deasemeni, ne refuză acest lucru.

Ne vom mărgini, deaceia, la o succintă relatare a faptelor, lăsând în sarcina citiorilor, dreptul de a face reflecțiile cuvenite și amărăciunea de a comenta o ședință care va rămâne o flamură neagră, peste activitatea boxului românesc.

Un început calm

Aseară, trebuia să aibe loc a treia ședință specială a *«Comitetului federației române de box»*, pentru soluționarea cazului Spakow—Șerbănescu.

Ședința s'a deschis la ora 9, întrunind în jurul mesei oficiale, următorii membri ai comitetului F.R.B.: d-nii *col. Lascăr, Naum Ionescu, Const. Murgășeanu, Ion Ionescu* și *Bădescu*.

Spakow a venit singur. Șerbănescu nu s'a prezentat. Iar *«Olimpic club român»* a fost reprezentat de d-nii *Mihai* și *Demetru Sturdza*.

Discuțiile au debutat cu un calm neobișnuit.

D. Mihai Sturza a făcut propunerea ca matchul Spakow—Șerbănescu să fie organizat la «Gib», în următoarele condițiuni:

Organizarea să fie suportată de «Olympic Club». Să nu fie programat decât un singur match. Iar încasările brute să fie repartizate astfel: 50 la sută să se împartă în părți egale între Spakow și Șerbănescu, iar 50 la sută să fie afectați fondului de ajutorare a basarabenilor înfometați.

Propunerea a stârnit și aprobări și dezaprobări.

Cineva, din comitet mai puțin filantrop...) a propus o altă proporție: 70 la sută pentru boxeuri și numai 30 la sută pentru basarabenii înfometați.

Dar, nici această sugestie n'a întrunit aprobarea generală.

D. col. Lascăr a cerut să nu fie amestecați basarabenii, într'o chestiune — și așa — destul de încurcată.

D. Const. Murgășeanu a dat sugestia ca matchul să fie organizat de Federație, iar încasările — din cari vor fi deduse cheltuelile — să fie împărțite între boxeuri.

După alte propuneri (mai mult sau mai puțin filantropice), s'a trecut la capitolul strict comercial al chestiunii.

Neînțelegeri fără scandal

D. Mihai Sturza a declarat că i-a oferit lui Spakow 22.000 de lei pentru match, dar că acesta a refuzat.

Spakow a obiectat că este ridicol să i se ofere 22.000 lei, când Șerbănescu pretinde 30.000 lei. Niciodată și nicăeri, un challenger n'a cerut și n'a obținut o bursă mai mare decât aceia a campionului

Reprezentantul grupării **«Lucian Popescu** a augmentat bursa pe care i-o oferise în ședința precedentă, lui Șerbănescu. Dela 15.000 lei, a ajuns la 18.000 lei.

Reprezentanții lui Șerbănescu n'au acceptat această bursă.

Președintele Federației române de box a intervenit, precizând că regulamentul este clar în această privință. Dacă matchul nu este perfectat prin bună înțelegere, în termen de 15 zile dela data de 22 Februarie, întâlnirea va avea loc în sală închisă.

Scandalul

Enervat, Spakow a explodat, cerând ca Federația să aprecieze că i s'a oferit lui Șerbănescu o bursă admirabilă. De 3 ori, cea mai mare bursă pe care a încasat-o vre-odată, și a pretins ca Șerbănescu să fie obligat să boxeze.

— A provocat, să boxeze! s'a răstit Spakow în culmea enervării.

Congestionat, cu vinele umflate, abia putând să lege cuvintele cari se rostogoleau în salve tunătoare, Spakow a fost nedeferent cu d. col. Lascăr.

Președintele F. R. B.-ului a încercat să-l calmeze. Zadarnic.

Intr'o enervare continuă, Spakow a proferat câteva acuzări la adresa d-lui Sturdza.

In fața acestei atitudini, d. Mihai Sturdza a declarat că boxeurul Șerbănescu

(Continuare în pag. II-a)

Jucător de rugby, șofeur la Curtea Regală și campion de box
... sau: viața românului Toma Aurel

Sub titlul de mai sus, ziarul „L'AUTO" a publicat în prima sa pagină un reportagiu dedicat lui Toma Aurel.

Ultimele succese l-au situat pe Toma pe primul plan al boxului parizian. Este explicabilă, deci, atențiunea pe care i-o acordă ziarele pariziene, și în special „L'Auto", care a avut în ultimul timp, aprecieri foarte elogioase pentru Toma.

Iată, în rândurile de mai jos, traducerea reportagiului din „L'Auto". Pentru veracitatea celor povestite, nu răspundem noi. Răspund Toma Aurel și autorul reportagiului.

De câtva timp un boxeur român, întreține cronicile pariziene.

A! veți zice dv., este uriașul Gogea Mitu, omul de 2 metri 26 centimetri și 140 kg.

Vă rugăm să coborâți privirile până la înălțimea mai mult decât rezonabilă de 1 metru 55.

Această înălțime reprezintă talia campionului României la categoriile muscă și cocoș, Aurel Toma.

Acest strașnic omuleț este la Pa-

TOMA AUREL

ris de două luni; băiat timid și rezervat roșind ca o mireasă la glumele asvârlite de compatriotul său Covaci, Toma este un veritabil îndrăsneț pe ring. Sacnhez, Barras și Young Perez s'au întors în colțul lor bine învinși la puncte după întâlnirea lor cu românul Toma.

Acesta, ca dealtfel toți concetățenii săi, vorbește fără greutate limba franceză și răspunde cu ușurință la întrebările noastre.

— „Sunt născut la Babadag, în 1911! — ne-a spus Toma Aurel. Orașul meu natal, situat pe malurile Dunărei, nu este prea departe de Constanța, marele port român la Marea Neagră.

„Am patru frați și trei surori. Debutul în box, l-am făcut în copilărie. Intr'o zi când doi ștrengari supărau pe fratele meu mai tânăr, le-am spus să înceteze.

Dar, în fața taliei mele mici, ștrengarii începură să râdă și continuară să-și bată joc, de data aceasta de mine. M'am repezit la ei și le-am tras o bătae bună.

Acasă, mi-am primit și eu partea mea, căci în fața hainelor mele rupte, tata n'a fost deloc indulgent.

JUCATOR DE RUGBY

In cursul unei deplasări în România cu echipa de rugby P. U. C. ne amintim că am văzut un puștiu, *demi de mellee*, care l-a placat magistral pe Virgil Ioan, dela „Stadiul Român". Ioan, atlet superb, alergător de 400 metri, trecuse de toți adversarii dar n'a putut să treacă peste Toma.

— „Da, îmi plăcea mult acest joc!... ne-a spus Toma. Dar eram cam depil și în fiecare Duminică reveneam acasă cu corpul vânăt.

Pentru a mă deprinde cu loviturile am decis să iau lecții de box. Repede, am devenit *„teroarea"* sălii mele. Din 1931 am luat parte la competițiuni. In 1932 speram să pot reprezenta țara mea la Olimpiada din Los Angeles. Dar am fost învins la puncte în finala categoriei muscă.

Decepționat, dar nu descurajat, am urmat antrenamentul și meseria de mecanic.

ȘOFER LA «CURTEA REGALA» ȘI... BOXEUR

— „In acest timp, am devenit șofer la Curtea Regală. Cum noua mea meserie îmi lăsa și puțin timp liber, am decis să trec la profesionism.

In 1933 am venit pentru prima oară la Paris. Leclerc m'a luat sub direcția sa. Cu acest manager și profesor priceput, am făcut mari progrese. Cu Mendiola am terminat la egalitate, dar cea mai bună performanță a fost aceea pe care am făcut-o în fața lui Huguenin.

Boxând nepregătit n'am fost învins decât de justețe de Maurice.

In 1934 am revenit la Paris dar m'am reîntors apoi în țara mea pentru a-mi îndeplini serviciul militar.

In timpul perioadei petrecută sub arme, am cucerit titlurile naționale la categoriile muscă și cocoș.

Prin Octombrie, urmând sfatul lui Leclerc am venit la Paris pentru a treia oară.

Opus lui Sanchez, pe care nici un boxeur nu-l întâlnește cu plăcere, l-am învins la puncte; apoi a fost rândul lui Barras și Perez.

Sper să continui seria victoriilor mele. Din 60 de matchuri am terminat de 40 de ori victorios".

Nu este nici o îndoială că Aurel Toma va primi în curând roadele calităților sale.

Dealtfel, Toma a început să facă vid în jurul său. „Cocoșii" ezită să-l întâlnească... dar el se va pricepe să-l oblige să se măsoare cu pumnii săi ambițioși.

Se proectează organizarea unui match atletic Europa—Statele-Unite în... 1939

NEW-YORK 14. (Intersport). — In Statele Unite se vorbește în mod insistent de organizarea unui match de atletism între echipele reprezentative ale Europei și selecționata Statelor Unite.

Intâlnirea ar urma să aibă loc în 1939, cu ocazia Expoziției mondiale care va fi organizată la New-York.

In acest scop, delegații americani, care vor veni în Europa cu ocazia Olympiadei vor discuta cu conducătorii comisiunii europene de atletism, posibilitățile practice în vederea organizări acestei întâlniri, care va însemna fără îndoială cel mai important eveniment atletic.

Telefon Club a terminat matchurile pentru Cupa Europei

Cu matcnul jucat Luni la Praga și pierdut în favoarea lui Rapid, Telefon Club și-a încheiat participarea la Cupa Europei.

După acest match clsamentul este următorul:

1. B. K. E.	6	3	2	1	13:10	8
2. E. K. E.	4	2	2	-	11:3	6
3. Rapid	4	2	1	1	11:9	5
4. Tel. Club	6	-	1	5	5:19	1

*

In cupa Europei mai sunt de jucat două matchuri. Partida E. K. E. — Rapid, tur și retur.

Turul se va juca la 21 Ianuarie la Praga.

Un cuplu care va reprezenta România cu demnitate la Garmisch Partenkirchen

D-RA TIMCIK și FREDDY EISENBEISSER

Antrenamentul intens la care se supun zilnic cei doi excelenți patinatori români, d-ra Irca Timcik și Freddy Eisenbeisser, ne obligă să ne ocupăm din nou de ei.

O facem cu toată plăcerea, întrucât ambii merită mai mult decât atenția unui singur articol.

Hărnicia pe care o depun spre a obține maximum de randament din derea unei reprezentări cât mai va- antrenamentul pe care îl fac in veloroase, scoate în evidență calități de campioni de rasă.

Căci, este în afară de orice îndoială că d-ra Timcik și Freddy Eisenbeisser sunt campioni autentici, din plin înzestrați pentru arta patinajului.

Dacă cu redusele posibilități pe cari le au în toată țara au ajuns la o virtuozitate rar întâlnită pe cele mai importante patinoare din străinătate, este sigur că în condițiuni mai puțin vitrege, cei doi tovarăși de ghiață ar găsi cu greu rivali.

Dat fiincă, contactul cu vedetele patinajului mondial le va folosi enorm, deplasarea perechei românești la Garmisch — Partenkirchen unde se ține olympiada de patinaj este bine venită.

PRIMA DATA DINCOLO DE GRANIȚA

D-ra Timcik și Freddy Eisenbeisser nu sunt la prima escapadă peste graniță. Acum doi ani, ei au participat la campionatul mondial, ocupând un loc onorabil în clasamentul competițiunei de patinaj artistic pentru perechi.

Mai exact, d-ra Timcik și Freddy Eisenbeisser s'au clasat la locul al șaselea, în campionatul mondial din 1934, lăsând o admirabilă impresie acelora cari au avut norocul de a urmări desfășurarea acelei magnifice competițiuni.

Succesul repurtat de cei doi patinatori români, cu ocazia primei lor participări într'o competițiune de dimensiuni importante, a întrecut toate așteptările și cum ei se găsesc astăzi în real progres față de trecut, suntem convinși că la Garmisch se vor comporta și mai bine.

SARCINA GREA

Nu vrem să anticipăm că ei ar putea să se claseze în primele locuri, deși acest lucru nu este exclus, ci ne manifestăm părerea de mai sus, datorită faptului că am remarcat accentuatul progres în care se găsesc.

La Garmisch Partenkirchen, cuplul românesc va avea o sarcină neobișnuit de grea întrucât în faimoasa localitate germană de iarnă, își va da întâlnire tot ceiace are patinajul mondial mai de valoare.

America va fi reprezentată prin numeroși patinatori de necontestată clasă. Austria va pune în linie o întreagă armată de patinatori consacrați. Germania nu se va lăsa mai pe jos și Franța la fel.

Nordul Europei va fi deasemenea bine reprezentat, iar Elveția va încerca să recucerească supremația.

In asemenea situație este dela sine înțeles că, la Garmisch — Partenkirchen va fi greu de «mâncat o pâine».

Cu toate acestea nutrim speranța că vom vedea pe d-ra Timcik și Freddy Eisenbeisser, făcând, la Garmisch-Partenkirchen, o figură dintre cele mai onorabile.

FONDURILE

Fondurile necesare deplasării cuplului format din d-ra Timcik și Freddy Eisenbeisser au fost strânse prin străduința d-lor Apăteanu, Eladescu, Paximade și Păduraru, astfel că, amenințată oarecum la început, participarea a devenit acum sigură.

In campionatul olympic dela Garmisch-Partenkirchen, d-ra Timcik și partenerul său vor arbora, pe lângă culorile României și pe cele ale clubului Venus, a cărui emblemă o vor purta pe tricouri.

r. e. d.

Cu Stadiul Român peste hotare

Note de drum

II

PRIN ITALIA

După scurta oprire la Trieste, plecăm la orele 5 d. a spre Veneția. Dela Trieste la Veneția drumul nu prezintă nici un aspect deosebit, așa încât toți băeții își fac alte preocupări.

Gică Ionsecu, Marin Slobozeanu, S. Burlescu, Gr. Andronache și tânărul Virgil Munteanu, sunt pasionați jucători de... tabinet. Decanul lor este Gică Ionescu, care are regulile lui originale de joc.

Un alt grup de băeți în frunte cu simpaticul nostru medic, caută să se familiarizeze cu câteva fraze uzate, asaltând cu întrebările câteva tinere ce călătoresc până la Mestre (stația vecină Veneției). — Amabilitatea băeților noștri se face apreciată la coborârea tinerelor italiene, când marii don juani ai echipei, Covaci-Zamfir Zamfir Ștefaniu, își dispută cu înverșunare onoarea de ale duce valizele de peron. Dela Mestre la Veneția calea ferată trece peste un adevărat pod-lung de aproape 12 km Atât în dreapta cât și în stânga drumului de fer, apele Adriaticei stau ca și nemișcate. Numeroase reclame luminoase — original așezate— dau un luciu minunat apei. Pe un pod alăturat căiei ferate — s'a construit o șosea faimoasă, inaugurată acum câtiva ani — și care este o mândrie a tuturor italienilor.

Pe această sosea trec în viteză numeroase «trolyluse» (tramvae electrice fără linie) ce fac legătură între Mestre și Veneția. Sosim în Veneția în stația «Santa Lucia» gară în plină perioadă de lucru pentru mărire. Și aci lăsăm bagajele în sala de așteptare, plecând apoi pentru a vizita minunatul oraș. Cei mai mulți pleacă dealungul marelui canal spre Piazza S Marco, locul de întâlnire fixat. Alții ne urcăm într'un vaporaș care face curse pe «Canal Grande» și care ne va conduce la locul de rendez-vous din Piazza S. Marco.

O PLIMBARE PE CANAL GRANDE.

a fost totdeauna una din puternicile atracții venețiene. Cu toate că este o oră cam nepotrivită (8,30 seara animația pe canal este foarte mare. Clădirile și palatele — vechi de sute de ani — slab luminate, apar înt'o lumină foarte plăcută Admirăm în special arhitectura faimosului Palazzo **Vendramin**, bijuteria arhitectonică a Palazzo Ca'd'Oro, Palazzo Franchetti etc., trecem pe sub faimosul **Ponte di Rialto**, privim cu extaz cunoscută **Chiesa della Salute** și iată-ne ajunși la stația de coborâre. Cei ce au venit pe jos de-alungul întortochiatelor canale au sosit cu mult înaintea noastră. In grup compact defilăm prin fața **Palazzo Ducale**, ne oprim în fața **Ponte dei Sospiri** unde comentariile băeților noștri atrag atenția câtorva guazi cari sosiți în grabă, ne cer legitimațiile.

Aflând cine suntem se scuză și ne însoțesc până aproape de gară, dându-se în acest timp numeroase detalii.

Ne oprim la un restaurant unde gustăm cu lăcomie din faimoasele «maccaroni», excelent preparate. La gară ne adunăm cu mult înainte de plecarea trenului spre Milano —unde trebuie să sosim a doua zi dimineața. Moralul băeților este excelent. «Maestrul» Bogos stârnește admirația tuturor prin dansurile sale orientale, cu cari se produce în fața tuturor celor din sala de așteptare.

Călătoria până la Milano se face aproape pe nesimțite, căci aglomerația nefiind mare, toți băeții pot dormi foarte comod. Trenul sosise în gara majestoasă a Milanului, cei mai mulți pasageri coborâseră, și băeții noștri dormiau încă. Părăsim cu regret vagonul pentru a trece în sala de așteptare. Gara din Milano este actualmente cea mai mare și impunătoare din întreaga Europă. Aceia ce n'au mai văzut-o rămân uluiți de mărimea extraordinară a acestei gări. Sala de așteptare unde depunem bagajele pentru câteva ore — este mai mare decât multe din stațiile noastre aflate pe liniile principale. Ne facem toaleta și la 8 dim. — am plecat să vizităm în fugă acest mare oraș. Prima oprire o facem în **Piazza del Duomo**. Ceața încă nu s'a împrăștiat, așa încât turnurile dantelate în piatră se pierd în nori. Intrăm înăuntru unde nu știm ce să privim și ce să admirăm mai întâi. Imensitatea interiorului, numeroasele minuni ale sculpturii sau inegalabilele vitrouri al căror colorit îți lasă o amintire neștearsă? Dela Dom plecăm prin Galbenia Vitt. Emanuel la Scala.

Cei mai mulți nu vor să creadă că faimoasa operă «Scala» are un aspect atât de simplu și redus. Pornim apoi în grupuri separate prin oraș — fiecare fiind liber să viziteze ce dorește. In grabă trec pe la

(Continuarea în pag. III a)